

Get off your phone

Veera Hyvärinen

Kuvataiteen perusopetus, laaja oppimäärä

Lopputyö

Sara Hildén akatemia

Merja Honkkila

1. esipuhe/johdanto

Olen Veera Hyvärinen, kohta 18 vuotias taidelukiolainen. Käyn Tammerkosken lukiota kuvataide- ja design -linjaa, harrastan partiota ja valmistun Sara Hildénin taideakatemiasta taiteen perusopetuksesta. Opintoissani Hildénissä olen syventynyt ainakin valokuvaukseen, maalaukseen ja piirtämiseen. Lopputyöksi maalasin kolme suurta taulua, joissa sanoma on merkittävä itselleni.

Esikuviksi sanon taiteelleni Vivian Maier, Banksy ja Illumitati. Olin joku vuosi sitten Vivian Maierin valokuvanäyttelyssä etänä ohjauksen kanssa ja rakastuin hänen kuviin, miten hän valokuvasi taitavasti ja paljon samalla hoitaessaan lapsia vieden heitä kaupungille. Olen myös innostunut ja kiinnostunut filmikuvaamisesta, jota Maier harrasti. Monet Maierin valokuvista on katukuvia tai omakuvia, jotka molemmat ovat vaikeita ottaa ja onnistua noin hyvin niissä.

Banksy ja Maier ovat molemmat mysteeri maailmalle, kun Maierin valokuvat löydettiin vasta hänen kuoltuaan eikä tiedetty miksi hän ei ikinä julkaissut niitä missään vaan piti kaikki itsellään, eikä sitä häneltä voi enää kysyä. Banksy taas on oma mysteerinsä, koska kukaan ei tiedä kuka hän on ja hän ei halua taiteestaan käytävän esimerkiksi kauppaa. Banksyn töitä oli näyttelyssä Mäntässä viime kesänä ja hänen työnsä ovat erittäin vaikuttavia ja samalla minun makuuni esteettisesti. Illumitati on somessa paljon esiintyvä valokuvaaja ja moniosaaja, jonka valokuvista ja videoista pidän.

2. valmiin teoksen kuvaus

Oman valmiin työni äärellä seisessa taulut näyttävät jo melkein tylsiltä kun niitä on tujottanut niin pitkään ja tehnyt hiljalleen lisäyksiä. Taulut ovat neliön muotoisia, 140cm x 140cm ja niitä on kolme.

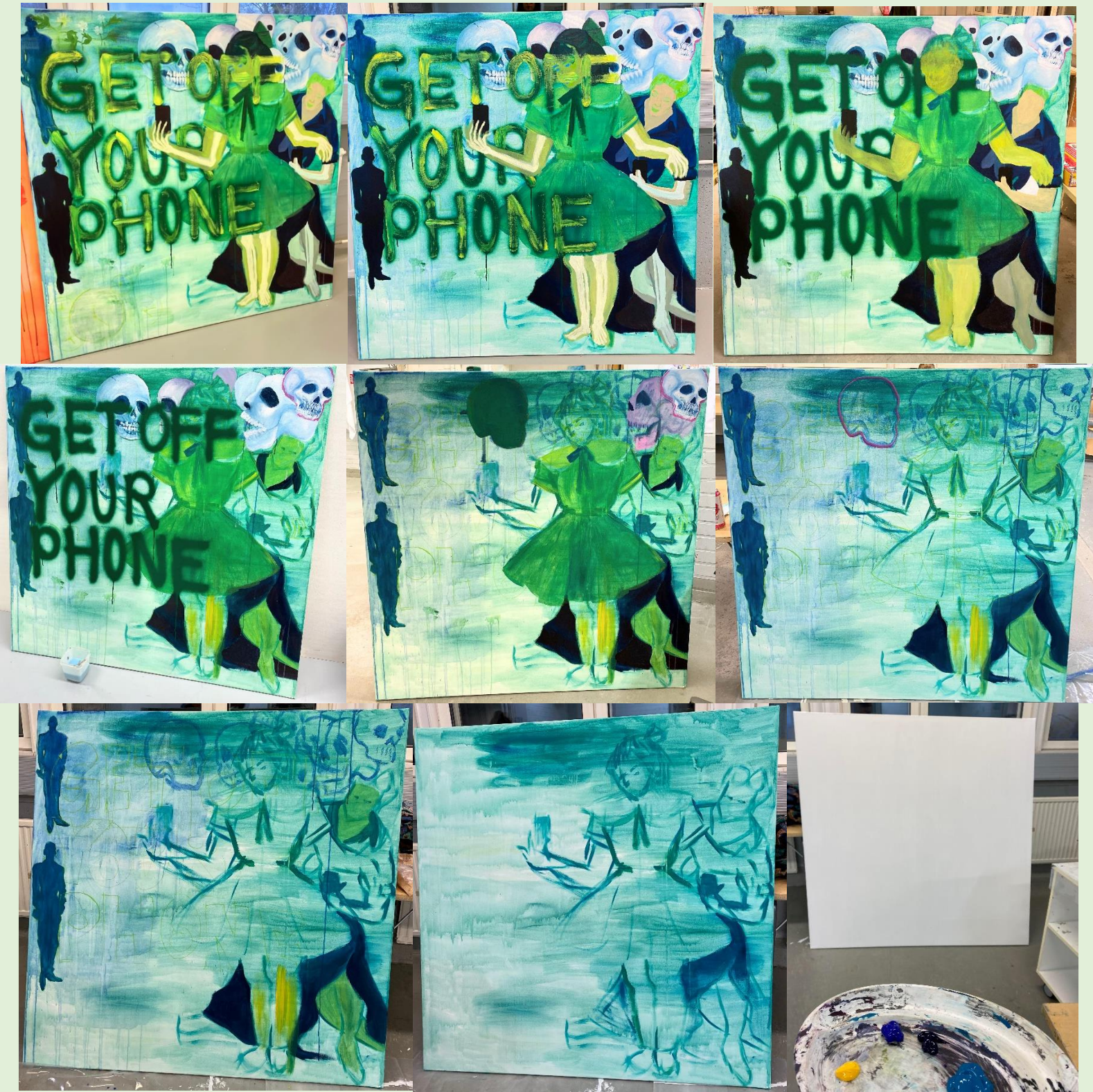
Tekniikka ja materiaalit: Akryylimaali. Hiekka + akryyligeeli. Maalitussit. Spraymaalit. Paperileimasin. Liekki.

aihe:

Eniten portfolio-ohjeessa minuun puri kysymys kenelle haluan ilmaista ja kertoa? Kaikkein mullistavimmin haluan vaikuttaa itseeni näillä töillä. Kuvittelen mitä kaikkea voisi oppia ja kokea kun ei olisi puhelimella turhaan. Yksi esimerkki aika konkreettisesti tulee esille, että kun ei ole puhelimella vaan luo uutta ja maalaa, saa hienoja asioita aikaan. Se saa minut suuttumaan, että joskus arkenakin ruutuaikani puhelimella voi olla 8 tuntia. Tein englannin puheenkin aiheesta, samaan aikaan kun olen tehnyt lopputyötä, joten olen todella miettinyt aiheeni. Tässä englannin puheessa laskelmoin jotenkin tuntini ruudun edessä yhteen koulun, nukkumisen ja syömisen kanssa arjessa, ja tunteja niin sanottuun ruuduttomaan vapaa-aikaan ei jäänyt. Itse asiassa joissakin variaatioissa joissa laskin nukkuneeni vähän enemmän, vuorokauden tunnit eivät riittäneet kaikkeen. Nytkin kello on 1.46 ja väsyttää ja stressaa mutta tänäänkin olin puhelimella 7 ja puoli tuntia. Säälittävää miten voi olla riippuvainen. Puhelin on niin helppo viihdyke, josta saa nopeaa dopamiinia ja hetkessä haihtuvaa iloa.

Sosiaalinen aika oikeassa elämässä antaa paljon enemmän minulle kuin somessa. On kamala huomata jonkun kanssa ollessa, ettei kukaan ole oikeasti paikalla. Siihen syylistyy niin helposti, loputtomien ilmoitusten häiritessä.

Töitani katsoessa ensimmäisenä varmasti silmään iskee värit, sitten hahmot. Maalauksissani melkein jokaisessa on aina pääkallo tai luuranko jossain. Yksityiskohdista voi huomata liekkien kohdalla kakussa oikean liekin jälkiä, ympäriinsä valunutta maalia ja koholla olevaa pintaa linnun siivessä.

Ensimmäinen maalaus. helpoin tehdä, koska ideoita riitti ja ne tuntuivat selkeiltä. Kuvat ovat melkein joka tunnulta kun maalasin tauluun. Koska koko on suuri, olin yllätynyt kuinka nopeasti sain valmiiksi. Rakastan värejä eniten juuri tässä taulussa.

Tässä maalauksessa esiintyy äiti ja tytär, jotka viettävät aikaa yhdessä mutta ovat puhelimella eivätkä toistensa kanssa. Vaikka olenkin nuori ja elämäni aikana aina on ollut ihmisillä matkapuhelimet, ei ollut älypuhelimia mukana minun varhaislapsuudessani. Oli erikseen pelikonsoleita, televisio ja tietokone, joilla pelata ja katsoa videoita. Minua järkyttää kuinka usein lapsille annetaan julkisillakin paikoilla vaan joku puhelin tai tabletti käsiin ja keskitytään johonkin ohjelmaan eikä huomioida ympärillä liikkuvaa maailmaa ja olla ja jutella ihmisen kanssa niin paljoa

3. Lähtökohta ja aloitus sekä työskentelyprosessin kuvaus

prosessista:

Aihe lähti ärsyyntymisestäni omaan puhelimenkäyttöni ja ajan runsaaseen hukkaamiseen. Ideaan johtaneita vaikutteita ja esikuvia? Yhtenä vaikutteena ainakin toimii vaellusreissut, erityisesti viime syyskuun vaellus, kun heräsin siihen kuinka riippuvainen olen puhelimesta. Monesti otin puhelimen käteen ja menin muutaman kerran vahingossa johonkin sovellukseen, kunnes muistin ettei ole nettiä. Esikuvina ainakin toimimaan toisin ovat monet ihmiset, jotka kertovat mitä kaikkea saavat aikaan ja kun kysyn että mikä sun snäppi on niin vastaus kuuluu ettei sellaista ole. Muutaman kerran olen poistanut muutamia sovelluksia muutamaksi päiväksi, kun on saatava aikaan jotakin.

Mietin hetken, maalaanko vai valokuvaanko, mutta päädyin maalaamiseen, koska valokuvaan usein ja siihen on minulla paremmat lähtökohdat vapaa-ajallani ja maalaaminen on minulle haastavampaa. Lopputyövuoden tunnit ovat olleet erityisen tärkeitä ja mukavia minulle, koska aina ystävien ja välillä Merjankin kanssa joko käydään maailmanparannuskeskusteluja tai kerrotaan toisillemme omista elämän tapahtumista.

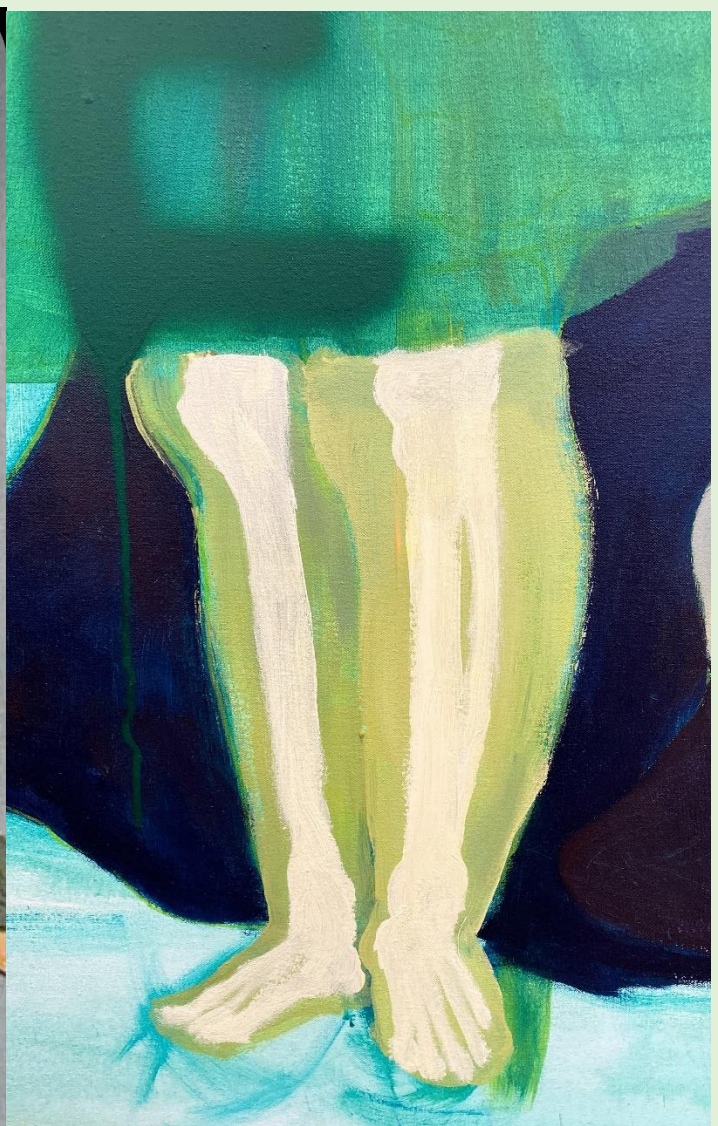
visuaaliset valinnat:

värit, ensin lähdin sillä mikä hipsuttelee eniten omaa värisilmääni hyvällä tavalla ja viimeisessä haastoin itseäni. haastoin itseäni oranssilla, sillä usein maalauksissa minulla käy niin, että kaikki värit lopulta sekoittuvat ja kaikki on ruskeaa, tai siltä ainakin lähiaikoina on tuntunut. Oranssissa ruskeaanpäin mennessä yritin pitää selkeän linjan ja pitää värit ominaan. mielestäni onnistuin siinä niin kuin toivoin. Muut silti näyttävät silmään haluamallani tavalla raikkaalta, toisinkuin oranssi.

tavoitteet ja päämäärät:

Tavoitteena oli että olen yhtä tyytyväinen lopputulokseen kuin luonnokseen ja ajatukseen omaa päässä. Ainakin vihreässä ja punaisessa työssä se onnistui, oranssi oli yhdessä kohtaa niin huonon näköinen omasta mielestä että se kuva ei meinaa lähteä päästäni millään. Lopputulokseen olen kaikissa tyytyväinen mutta oranssista jäi vaan eri fiilis.

Tavoitteena oli myös käyttää tilaa sujuvasti isoissa maalaus pohjissa. Oppimistavoitteena oli ajan käytössä kehittyminen, jossa onnistuin täydellisesti muuten, paitsi tämän portfolion kirjoittaminen jäi viime tinkaankin. Olin maalaamassa melkein joka torstai, lisäksi olin maalaamassa viikonloppuisin ja viikolla aina kun kerkesi ja jaksoi. Ensimmäinen tavoite oli saada kaksi taulua valmiiksi ja kolmas jos on aikaa. Sisällöllinen tavoite oli saada viesti hyvin näkyviin. Ajatus on, että oppisin syvemmin tekemisen ilon, joka on luovana ihmisenä tärkeä tunne. kun tekee itse jotain, saa aikaiseksi ja voi oppia tekemällä uutta, on hyvä mieli.

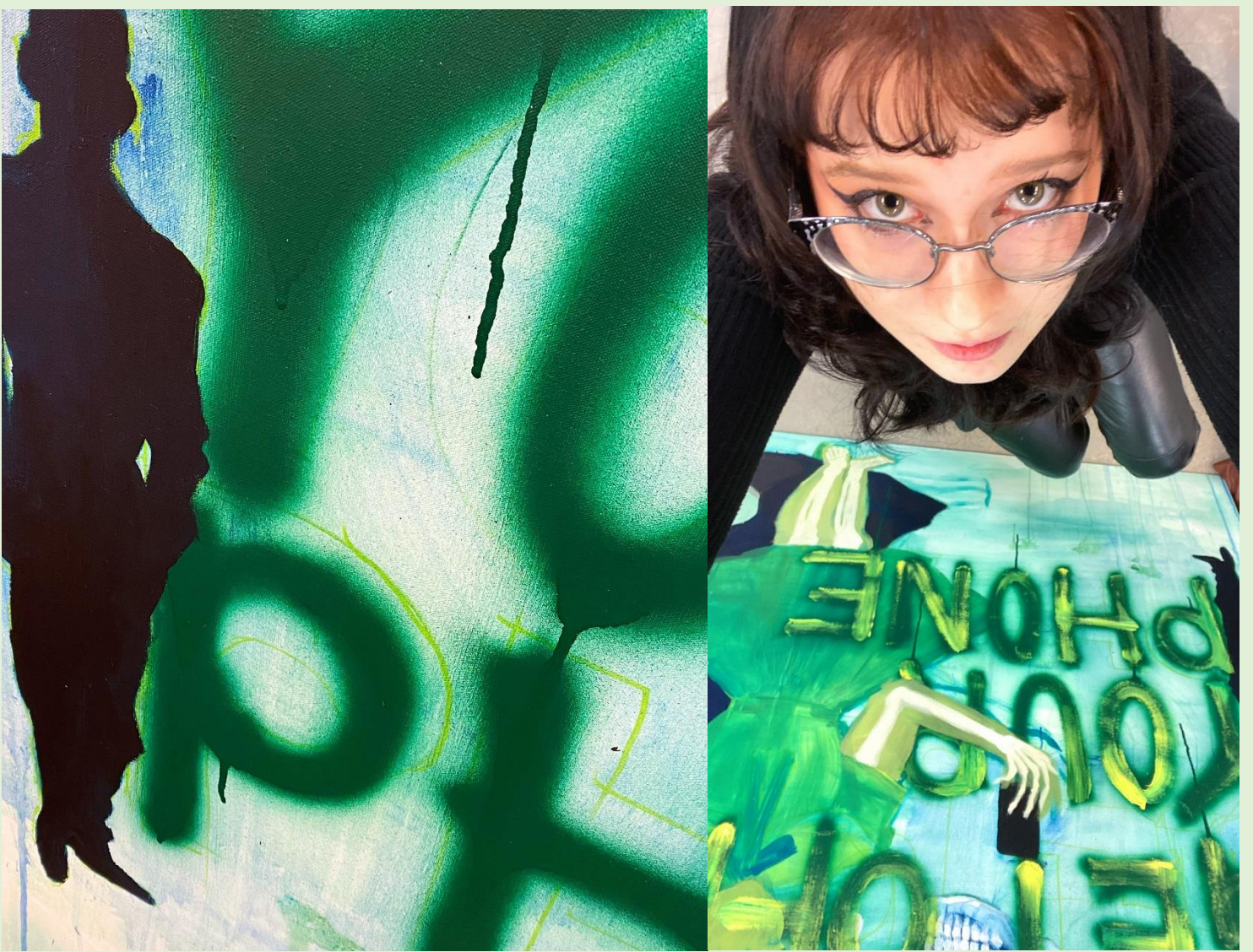

Pinterestistä löytämäni kuva. Kuva oli mielestäni kaunis joten halusin sen maalaukseen omalla twistillä. Nyt kun mietin niin olisin voinut lisätä maalaukseen nukan joka jää täysin huomiomatta.

Luonnostelu:

Luonnosteluja ideointi ovat lempikohtiani, lisäksi pohjavärin maalaaminen. jokainen maalaus teki mieli jättää siihen valmiiksi kun olin maalannut pohjavärin. Luonnoksia on mukava ja huoleton tehdä, ja idea syntyy siinä kun keksii vain luonnoksia ja kaivaa mielestään miten viesti voisi välittää ja miten sommittelee maalauksen.

Viimeisen maalauksen eli oranssin kohdalla suunnittelu oli aluksi tökkivää, kun meinasi loppua ideat. Sitten se kuitenkin välähti mieleen ja tunnelma välittyi päästä paperille ja kankaalle. Oranssi muuttui niin, että aluksi ylä oikeassa kulmassa piti olla ihmisiä syömässä puhelimia ja pitämässä kädessä ruokaa, kuvailemaan mitä kaikkea tietoa syökään netistä ilman että edes huomaa. Loppujen lopuksi se idea jäi pois kun tilankäyttö oli erilaista mitä kuvittelin. Muuten kaikki maalaukset noudattivat suunnitelmiani, mitä nyt lisäilin yksityiskohtia.

Kuva taiteilijasta ja tykkäämästäni kohdasta maalausta.

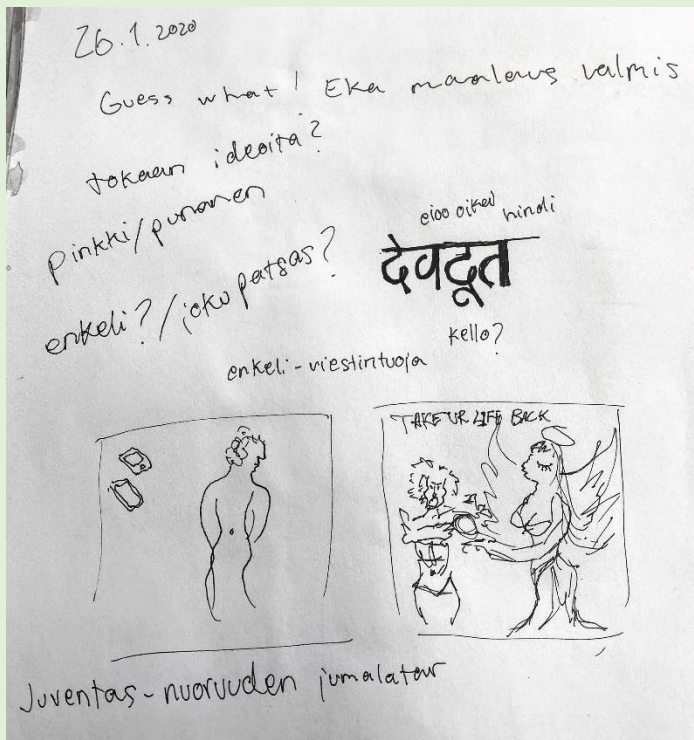
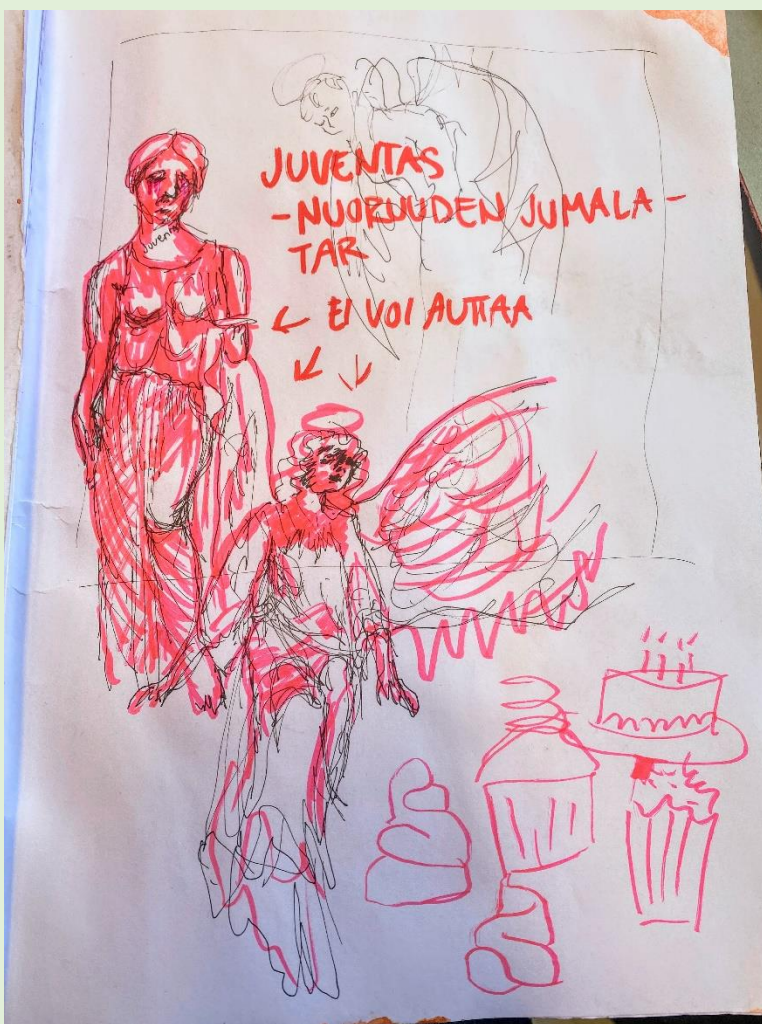
Toinen maalaus. vielä enemmän aiheeseen paneutumista eri näkökulmasta. kasa ihmisiä ulostautuu junasta ja kaikki ovat puhelimella. Nuoruuden jumalatar Juventas katsoo enkelin kanssa tyrmistyneenä heitä ja tietää kuinka ainoat jotka heitä ihmisiä voivat auttaa ovat he itse. Oikeaan yläkulmaan en halunnut maalata mitään lisää koska tykkäsin siitä noin. Muutkin kohdat jäivät keskeneräisen näköiseksi koska tykkäsin niistä niin.

Sinä senkin

Tykkäsin luonnosteluvaiheesta ja patsaan maalaaminen oli mukava haaste.

Mallikuva netistä Juventasista ja otteita lopputyöpäiväkirjasta.

Kolmas maalaus. Spraymaalaminen oli hauskaa ja tulen kanssa leikkiminen kakun kynttilöissä. Käytin kalloissa tekemääni paperimuottia ja kun siihen tuli paljon maalia, käytin sitä leimasimena. Maalauksessa on puhelimessa jutteleva nainen, joka ei vaikuta kovinkaan tyytyväiseltä. Alareunassa on ihmisiä vessanpöntöllä puhelimella. Vessassa puhelimelle jäämiseen itsekin syylistyn, ja kun sitä ajattelee tajuaa kuinka turhalta se kuulostaa. Jäädä vessaan puhelimelle, jossa on tarkoitus käydä vaan tarpeen tullessa. Seisovat hahmot kannattelevat synttärilakkua ja -lahjaa. Synttärit ovat aina sankaria juhlistava tilaisuus, jossa keskitytään sosialisoitumaan muiden vieraiden kanssa ja viedään onnittelut sankarille.

Luonnoksia lopputyöpäiväkirjasta.

4. itsearviointi ja

Olen tyytyväinen maalauksiin ja ne muistuttavat aika lailla suunnitelmiani. Voi olla, että jokainen asia ei avaudu katsojalle ilman että lukee tätä, Toivon saavani taulut myytyä joidenkin kodin seinille. Koko prosessi oli avian ihana, kun sai tehdä mitä halusi ja oli tukena opettaja ja ystävät. Tulen muistamaan tämän vuoden aina osakseen tämän projektin takia hyvällä.

Helppoa oli niillä tunneilla kun maalausta vain syntyi ja vaikeaa oli kun meinasi jaksaminen horjua ja ideat eivät silloin luista. Pieniä ideoita olisin voinut lisätä mutta muuten en muuttaisi mitään. Opin ajankäytöstä sen, että vaikka joskus tuntuu ettei edisty suuri prosessi niin pikkuhiljaa muutosta syntyy ja kaikki kehittyy. Jossain vaiheessa toteutin työn nimen käskyä, ja silloin koin onnistuneeni paremmin koko tehtävässä.

5. pohdintaa tulevaisuudesta

Kuvat: Pinterest, Google kuvahaku ja prosessikuvat ottanut minä